

vravnano. Vedi, dragi moj, da kmalu nas je bila cela kopica prijateljev skupaj, kajti premili naš kuče-gazda je nas popotnikov še več vzel pod svojo gostoljubno streho. Ko nas je pogostil z izvrstno kapljico rumenega vinca in ukusno večerjico, smo se vsi napotili v gostilnico k „caru avstrijskemu“. Ondi se je bilo namreč po dokončani predskupščini, pri kateri so se bila določila vprašanja, ki so se imela razpravljati v zboru, — ustanovil se poslovni red, izvolil se predsednik, podpredsednik itd., zbralo obilno učiteljstva. Celi obširni dvor nastavljen je bil z mizami, ki so bile vse zasedene z odgojitelji raznih slovanskih stebel. Videl si tu vrle možake iz trojedine kraljevine, Slovence, Čehe, Moravane, Srbe, Črnogorce; — povsod je vladala bratovska sloga, ter čuli se živahni razgovori; — vmes pa je svirala vojaška godba polka Kusevič-evega izbrane narodske melodije. Tudi brez petja ni bilo; in zlasti naši slovenski učitelji so pokazali ta večer, da sme se glasiti njihove pesmi dón v vsakem odličnem, pa tudi muzično-izobraženem krogu. Pozno v noč je že bilo, ko pridemo na gostoljubni dom ter k sladkemu počitku. — Da pa Te ne utrudim z predolgim listom, vtrgam tu za danes svojega potopisa črtic s srčnim pozdravom.

Zvesti Tvoj

Josip L. Železodolski.

Dopisi.

V Gorici 1. marca. — x+y. — Opisal sem v dosedanjih pismih kolikor toliko tukajšnja italijanska politiška organa „G.“ in „I.“ in v karakteristiko za njima stoječih strank dvoje dogodeb navedel — podoboborstvo v mestnih ljudskih šolah in prisego mestnih učiteljic. — Napovedal sem pa v 1. dopisu, da hočem na podlagi teh glasil, teh političnih gorkomerov, presoditi sedanjo politiško situacijo med Lahi. Popred naj sežem za nekaj mesecev nazaj in povzamem nit v Trstu. Vdomačila se je v mnogih krogih misel, da so Primorci sploh — toraj tudi Lah — federalci. To gré razumeti „cum grano salis“. Lah je vse ali pa nič, kakor hočete. Njegova obljubljená dežela je unkraj avstrijske meje; kar se v Avstriji godí, ima za-nj podredno vrednost. Skoraj edina vez, ki ga na Avstrijo veže — razen tega, da faktično v njej biva in za zdaj bivati mora — je sedanji vladni liberalizem. S tega stališča toraj presoja on vse, kar se v Beču plete. Doma si skuša začasno postiljati bolje, ko more. Kaj smešno se je vedel na pr. „Cittadino“ za Hohenwartove vlade. Ves čas ni vedel, ali bi se vstopil na njegovo stran ali proti njemu. Da je Hohenwarth, kakor se je kazalo, nemški živelj med prave njegove meje potiskavaval, to je bilo „Cittadino-u“ že prav, a da je hotel slovanstvu pravičen biti, to se mu je ravno tako gnjusilo, kakor dozdevni njegov klerikalizem. Kaj pa federalizem Hohenwartov? Federalizem je za primorskega Laha preveč dobrega; on ne potrebuje več, nego toliko „autonomije“, da vso oblast v domačih zadevah v svoje roke dobí. — V duhu tržaškega „Citt.“ prede naš „Is.“ politiko naprej, kolikor se sme o politiki njegovi govoriti. V pseudo-liberalizmu vtaplja se vsako drugo vprašanje. Pusti našim laškim možém vsa merodajna mesta v vseh deželnih in domačih zastopih, da delajo v svojem smislu „alto e basso“, pa jih imaš še precej zadovoljne, naj si drugi za ustavo pulijo, kakoršno hočejo. Klerikalstvo in slovenstvo ne sme zmagati — v tem so ti edini in stanoviti; za vse drugo jim ni toliko. — Kakor se pri liberalnih Lahih vseh nuanc vse vtaplja v „pretofobiji“ (mrzenji duhovščine), tako se pri „Gori-

ziano“-vi stranki vse strinja v specifičnem katolicizmu in proti-liberalstvu. Razločno in korektno ni „G.“ menda še nobenkrat povedal, kaj in kako bi mu bilo v naših avstrijskih razmerah prav. V tem se razločuje na pr. od „Vaterlanda“, kateri zraven strogo katoliške strogo federalno politiko goni in zastopa. Sicer pa iz družih virov vem, da „Goriziano“-vi pokrovitelji niso ravno posebno vneti za centralizem in za ustavovernost. Slovencem so le bolj negativno prijazni in načela „vsakemu svoje“ držé se sploh le rajši — „in abstracto“. — Kar se tiče vpliva, ki ga imata naša italijanska časnika na občinstvo, je jako težko povedati kaj določnega. Ako smemo soditi po naročnikih, moramo reči, da je „Gor.“ bolj priljubljen, kajti on šteje svojih 400 — 500 naročnikov, „Isonzo“ pa samo 200. Se bolj bi se gotovo meščanom prikupil, ko bi, pustivši visoka verska vprašanja večim dnevnikom ali pa govore o njih bolj ob kratkem, domače zadeve na podlagi krščanskih načel obravnaval; saj vé, koliko bralcev so mu naklonili spisi M-ievi. Po tej poti bi znabiti najhitreje spodrinil novo „môdo“ vulgarnega liberalizma, kteremu misli, da se mora uklanjati, že vsak filister.

Trst 29. sveč. — Našo ustavoversko društvo zdi se mi to kar je krt, ko se mahoma v zemljo zarije, kedar mu žark belega dne glavo obsveti. Celó nič se ne čuje o njem, morda hočejo postni čas v drugi namen porabiti, nego v samo prazno čenčanje in vezanje otrobov. Da pa se temu še le rojenemu detetu že pri porodu štréna silno mede, ni čuda, kajti prvič je „konstitucionalno društvo“ v Trstu to, kar je bil v Ljubljani Mokarjev „kajfeš“, sicer pa mu vsaka stranka preti vrat zaviti, ako bi začelo razsajati. Ker pa njegove seje le po luni vladajo, se jih nam ni treba bati. Vsaj še pravega shodišča nimajo; tu ni tako lahko kak „glassalon“ dobiti kakor v Ljubljani; tudi bi jih ne hotli poslušati, da bi nam na Adriji „die Wacht am Rhein“ peli. — Tržaška dva državna poslanca, kakor je znano, tudi sta pomagala državo od „vsega hudega“ rešiti. Da se je bilo od nju kaj takega nadejati, tudi ni čuda, ker so za vsako reč, ktera se jim namigne z obljubo, že naprej pripravljeni glasovati. Koliko da se jim bo dalo, naj presodi vsak pošten rodoljub sam. Gospod Črne bode imel hud stan opravičiti se za svoje glasovanje; je li mar federalistično doslednost in solidarnost slovensko žrtoval Predelski železnici? — Kar se drugih reči tiče, moram reči, da čem bolj ko vlada pritiska, živahnejše se gibljemo ter navdušeni čakamo 12. ure, ktera ni daleč za ustavoverstvo, kteremu nasproti stoji ogromna večina narodov avstrijskih. Naj poskusi le vsake baže terorizem, mi se ne bomo premaknili niti za las ne, in ne bomo se vклонili. Pravi Slovan se vdá le pravici, a ne sili in ne obljubi.

Frickov Janez.

Iz Celja 1. sušca. — „Veseli se Litija!“ — so undan „Novice“ po pravici norčevaje rekle, da za okrajnega glavarja dobiš gosp. Schönwetter-ja, vsaj se mu po slovenski pravi „Dobro Vreme“. Nekterim liberalcem Celjskim je res moral biti „dobro vreme“, kajti pri odhodu mu niso z ajdovico pokadili, ampak napravili so mu baklado, — za kaj? tega ne vemo, ker okrajni glavar ni v nobeni drugi zvezi z mestom kakor v tej, da ondi stanuje. Vlada pa mu menda ni namenila slovesne baklade, sicer bi ga ne bila iz mesta in iz največega okrajnega glavarstva prestavila v vas in v okrajno glavarstvo 2. razreda. Pravijo, da to ni napredek, ampak da je nazadek, ker g. Schönwetter je imel z nemškutarsko politiko toliko posla, da cele kupe nerešenih aktov leži v njegovi pisarnici. Hudo zagrizeni nasprotnik slovenščine („Novice“ so povedale unkrat, kako ta možek ravná s slovenskimi dopisi) je pri volitvah glasoval zoper slovenskega poslanca, duhov-

ščini je dajal ostre zaukaze, poročal civilna zakona in s tako silo pritiskal za brezversko šolsko postavbo, da so v mnogih oseskah okrajni šolski svetovalci se odpovedali svojemu opravilstvu itd. Žalostno je, da v Celji kakor tudi v drugih štajarskih mestih čedalje bolj gine zavest narodna, in da se šopiri nemčurski liberalizem. Može, o katerih smo mislili, da bi blago in življenje darovali za milovanja vredno svojo domovino, zapuščajo jo, kakor popred dr. Razlag in zadnjič dr. Vošnjak, in prepuščajo jo nemili osodi; in te dni je počil glas, da profesorja Pajk in Šuman sta hipoma prestavljena iz Maribora. Žalostna majka Slovenija!

Iz Idrije 29. sveč. — Pozno sicer pridem, al vendar pridem s par vrsticami, da svet zvé, da tudi v Idriji smo Vodnikov spomin slavili s prav odlično veselico 4. svečana. Z veliko pohvalo je govorila gospá Stegnarjeva „na slavo Vodniku“; pela je pa tudi tako izvrstno, da smo bili kar vsi zamaknjeni v njo. Tudi ženski zbor nas je navdušil, da mu je hvala donela od vseh strani. Nazadnje se je predstavljala šaloigra „Gradiček“ tako izvrstno, da moram reči, da, če tudi sem hodil že v večih mestih po gledališčih, sem se čudil tej lepi predstavi. Čast tedaj gosp. Fr. Kendi, gosp. J. Burniku in gospodičini Fr. Tratnikovi. Tako prijetnih večerov si želimo vsi še veliko.

Vipava 1. sušca. („Sokol“ naš) napravi v nedeljo 10. dne t. m. v čitalnični dvorani „besedo“, pri kateri se bode te igrali igri „Muteč“ in „To sem bil jaz“.

Odbor.

Novomesto. — Ker se je g. pl. Albert Lehman odpovedal županstvu, je bil na njegovo mesto g. Dominik Rizzoli, apotekar v Novem mestu, za novomeškega župana izvoljen.

Iz Ljubljane. (Centralni odbor družbe kmetijske) je pod vodstvom svojega predsednika pl. K. Wurzbach-a v seji svoji 3. dne t. m. med drugim obravnaval sledeče stvari: Dr. Jan. Bleiweis predlaga, naj bi odbor vkrenil, kar je treba, za letošnjo delitev premij za govejo živino, kajti mesec maj se bliža, v katerem so pretekla 3 leta se premije delile. Dr. Costa s pozivom na nezadovolilne skušnje preteklih 3 let nasvetuje, naj se opusti delitev premij in ta denar obrne v to, da se kupijo telice in krave žlahnega plemena in živinorejcem brezplačno dadó za plemo. Gosp. Lasnik podpira ta predlog s to premembo, da se telice in krave ne dadó brezplačno, ampak tako, kakor so se oddali Suffolški prešiči, po poti dražbe (licitacije) pod ceno, za katero so se kupile; po njegovi misli pride po tej poti živina v boljše roke, kakor če se dá takim kmetovalcem, kateri le po tem hrepenijo, da živino zastonj dobijo. Sklenilo se je po večini glasov, ministerstvo kmetijstva prositi, da denar za premije dovoli obrniti za nakup mlade živine. — Dalje se je po predlogu viteza Gutmansthala sklenilo, da prve dni meseca maja bode občni zbor družbe kmetijske s tremi točkami: 1) razgovor, kaj naj se nasvetuje v razpravo kmetijskemu shodu (kongresu), ki ga ministerstvo namerava sklicati na Dunaj novembra meseca, in kdo naj se kot zastopnik pošlje v ta zbor, 2) razgovor o tem, kaj naj se včini, da bode dežela kranjska o kmetijstvu dostojno zastopana v veliki razstavi dunajski prihodnje leto, in 3) razgovor o razstavi mlekarstva, ki bode letos konec leta na Dunaji. — Nekterim ljudskim šolam so se darovale murbova drevesa in podružnici Senožeški semena gozdnega drevja. — Za ude v družbo kmetijsko so bili sprejeti gospodje: Florijan Kalingar, učitelj v Boštanji, Janez Planinec, posestnik v Boštanji, Mihael Šos, fajmošter na Studencu, France Slapšak, posestnik v Boštanji, Janez Fleis, posestnik v Brezji, Jakob Zupančič, posestnik in zidarski

mojster v Ljubljani, Vin. Kreman, c. k. nadinšpektor in referent deželne komisije za uravnavo zemljiškega davka v Ljubljani.

— (Iz seje deželnega odbora 1. marcija.) Za nadzdravnike (primarije) v deželni bolnišnici po novi organizaciji so bili izvoljeni: dosedanji primarij dr. Fr. Fux za kirurški oddelek in za očne bolezni, — dosedanji primarij deželne posilne delalnice dr. Drag. Bleiweis za medicinski oddelek in za nornišnico, — bivši c. kr. okrajni zdravnik v Črnomlju dr. Janez Pestotnik za sifilitične in kronične kožne bolezni, — služba podzdravnika (sekundarija) v deželni bolnišnici pa se je podelila bivšemu c. kr. okrajnemu zdravniku v Radoljici dr. Fortunatu Müllner-ju. — Službo primarija v deželni posilni delalnici je dobil dr. Jože Vošnjak. — Ker načrt dopolnilne postave za konkurenčne ceste, kakor ga je deželni zbor oktobra meseca lanskega leta sklenil, zdaj ni dobil cesarjevega potrjenja, se je sklenilo, da se izdela nov načrt cele postave za konkurenčne ceste, ki se bode dal nekterim cestnim odbornikom skupaj v pregled, in potem se predloži prihodnjemu deželnemu zboru. — Ker v občini G — po 7krat ponovljeni županovi volitvi neče izmed 7 izvoljenih nobeden izvolitve sprejeti, je deželni odbor ukazal, naj se volitev župana še enkrat ponovi; ako bi še potem izvoljeni župan brez postavnih vzrokov ne hotel županstva sprejeti, bode se mu naložila globa 100 gold. ter se bode občini postavil na njene stroške županov namestnik za županova opravila, kajti brez župana ne more nobena občina biti, dokler ni pritisnjena pod kako drugo županijo. — Ker je deželni odbor od nekterih občinskih odborov prejel pritožbe, da župani ne sklicujejo odbornikov v seje in jim računov (rajteng) o stroških za občinske potrebe ne pokladajo v pregled, se je dotičnim županom pod kaznijo 20 gold. zažugalo, da imajo občinske račune v 14 dneh sklicanim občinskim odborom v presojo predložiti.

— Na predlog kranjskega deželnega šolskega sveta je ministerstvo nauka mnogozasluženima podučiteljema Matevžu Močniku v Ljubljani in Karolu Dermelju v Postojni naslov učiteljev podelilo. — Profesor Wratschko gré iz Novega mesta za učitelja na gimnazijo tržaško. V Novomestu je iz Maribora prestavljen prof. Janko Pajk, prof. Šuman, tudi iz Maribora, pa v nemški Ried, — pravijo zato, ker sta poleg še drugih dveh profesorjev gimnazije mariborske podpisala spomenico do ministerstva, da bi se v Mariboru za Štajarsko osnovala gimnazija slovenska. Ministerstvo motivira svoj ukaz: „aus Dienstesrücksichten“! Ko bi v Cislajtanijski narodna ravnopravnost z glasovitim §. 19. ne bila le gluha fraza, morala bi vlada ravno „aus Dienstesrücksichten“ za to skrbeti, da tudi štajarski Slovenci dobijo slovenske gimnazije in se jim ohranijo dobre učiteljske moči, ne pa da jih preganja v — nemške dežele. Treba bi bilo, da bi kdo naših poslancev v državnem zboru interpeliral gosp. ministra: kaj neki on razume pod „Dienstesrücksichten“? Se vé da interpelacija bode bob v steno; vendar bi svet spet slišal, kakošna je „Freiheit wie in Oesterreich“.

— Ker vlada in državni zbor delata na to, da bi vpejali neposrednje (direktne) volitve za državni zbor in bi tako prisilili dežele, ktere svojih poslancev v leseno poslansko hišo na Dunaj poslati se branijo, se je to vprašanje v mesečnem shodu katoliško-političnega društva 3. dne t. m. razpravljalo. Po g. dr. Costovem razjasnilu se je enoglasno naslednja resolucija sprejela: „Katol. politično društvo protestuje zoper neposrednje volitve v državni zbor, ker 1) so one zoper sedanjo ustavo; 2) zoper nam tako potrebni notranji mir; 3) zoper korist avstrijskih katoličanov in konservativcev,

in zoper moč in edinost avstrijske monarhije. Ker sta deželni zbor kranjski in društvo „Slovenije“ v istem vprašanju že prejšnji čas krepko povzdignila svoj glas zoper ta atentat na ustavo, zato je prav, da je tudi mlajše društvo protestovalo zoper ta ustavolom, čeravno je vse to bob v steno, dokler je sedanja ustavoverska koterija na konji, ktera „ustavo“ vsaki hip v ustih ima, v dejanji pa je hudodelnica fundamentalnih ustavnih člankov.

— (*Odbor Matice slovenske*) ima 7. dne t. m. popoldne ob 5. uri sejo, v kateri se med drugim bodo volili predsednik, namestnika, blagajnik, pregledovalca društvenih računov, dva ključarja, 6 odsekov in vrednik „Letopisa“.

— (*Beseda čitalnična*) v nedeljo se po soglasni razsodbi sme prištevati najlepšim, ki smo jih dozdej imeli pod navdušljivim vodstvom gosp. Valente. Izvrstni moški in ženski zbori, odlični samospevi in čveterospev, zanimiva deklamacija, lepa vojaška godba in mojsterski koncert na eufoniumu: vse se je vršilo na tako živo pohvalo, da se je večidel moralo ponavljati. V samospevih so se odlikovali gospodje Meden, Pucihar in Kuralt, kateri je v krasnem zboru „Cigani“ res prav „angeljsko“ pel. Počastil je to besedo s svojo pričujočnostjo v Florenco potovajoči profesor Jilovajskij iz Moskve s svojo gospo in hčerko ter se čudil izvrstni muzikalni zabavi.

— (*Dva in dvajseta predstava dram. društva*) v deželnem gledališču bo v nedeljo 10. marca. Predstavljale se bodo tri manjše mične igre: „Vdova in vdovec“, vesela igra v 1 dejanji, svobodno poslovenil dr. Jan. Bleiweis; — pred to že znana opereta v 1 dejanji „Vino, ženske, petje“; po igri pa nova opereta „Soprug pred durmi.“ Program predstave je mičen in gotovo privabi obilo občinstva.

— (*Sokolski večer*) bode v saboto 9. marca v steklenem salonu čitalnične restavracije. Program je zanimiv in bogato omišljen, omenimo le burko „Sitnost zaradi mebeljnov“, igranje na citrah in produkcije prve gorenske pevske družbe. Vstop imalo razun Sokolov vsi udje narodnih društev.

— (*Pobirki iz časnikov.*) To vam je bil krič brez konca in kraja po vseh „ustavoverskih“ časnikih, ko je prišlo na dan grof Hohenwartovo pismo, ki ga je pisal dr. Costi v zahvalo slovenske zaupnice, in ktero smo v poslednjih „Novicah“ priobčili. Od togote so se pénili in od straha trepetali, „majhnega“ dr. Costo pa bi bili radi snedli, ako bi jim ne bil prevelik — kajti vsi časnikarski lakaji ministerstva Auerspergovega predobro čutijo, da Hohenwart, mož malo besedi in železne mirnosti, ne bi bil ravno po dohodu iz Dunaja pisal tega pisma, ako bi ne bil zvedel ondi marsikaj, kar ministerstvo opominja na „memento mori.“ Klasično razpravlja to pismo „Politik“, ki v njem vidi zarijo nove dôbe na političnem obnebj. — Zdaj pa pogledjmo v „Tagblatt“, kako se ta sirota rohní in divja od jeze, zato, ker v komisijo za dunajsko razstavo niso izvoljeni nekteri njegovih srčkov. Ali pa mislite, da je „Tagblattovnikom“ kaj mar za obrtnijstvo itd. naše dežele? Toliko kot za lanski sneg! Ako bi jim kaj bilo, morala bi se vedeti dela njihova! Njim je le za to, da bi „veliko besedo“ imeli v komisiji. Tudi mi obžalujemo, da so na Dunaji izpustili nektare, ki jih je nasvetoval zbor, ktereja je c. kr. deželni predsednik sklical v posvèt; pogrešamo g. Val. Krisperja, g. Tönies-a, g. Schollmajerja, ktereja ministerstvo kmetijstva samo pogreša; g. Brusa in g. Skaleta pri razstavnih opravilih že skušena, stavbenega svetovalca g. Potočnika in še drugih. Al za

božjo voljo! kaj pa bi Plautzi, Baumgartnerji, Hartmani in drugi taki pripomogli deželi v dunajski razstavi? Oni sami lahko pošljejo, če kaj imajo; al komisijnim udom bode treba nagovarjati in spodbujati naše domačine, da se udeležijo razstave, svetovati jim to in uno itd. To pa morajo le taki, ki med narodom živijo, zaupanje imajo, so delavni in imajo srce za domovino. Tak mož je bil ranjki Podrekar v Kamniku. Bode li mar kdo prof. Pergerja poslušal? Pri razstavi ne gre za to, da bi obrtnijo, umetnijo, kmetijstvo še le stvarili, ampak za to, da se, kar največ more, dobrega blaga vkup spravi in v razstavo pošlje. Kdor se za čast puli, „ud komisije“ biti, ta ne bode nič delal; kdor delati hoče, ima tudi zunaj komisije področja dovolj.

Milodari za stradajoče na Notranjskem in Dolenskem,

ki jih je g. Ivan Vilhar, blagajnik bivšega odbora, naznanil vredništvu „Novic“ in so jih poslali: Gosp. France Šabec Podgradom za neimenovane z 5, 3, 2, 1, 1, 1, 5, 1 gld., 50 in 50 kr., skupaj 20 gld., — gospodje: M. Herman, dež. odbornik v Gradcu 10 gld., L. P. v Puščavi 5 gld., Jožef Mastén, kaplan na Sladki gori 5 gld., France Kene, župnik na Sladki gori 5 gld., Janez Eder, župnik na Bohinski Beli od sebe in svojih farmanov 16 gld., France Kotnik, dež. poslanec 20 gld., Ivan Dolenc, inženir v Nagyberki 5 gld., preuzvišeni knezoškof Lavantinski dr. Jakob Maksimilijan Stepišnik 40 gold., Feliks Kramberger, korar v Borovi 1 gold., Janez Jane, župnik 9 gld. in g. Matija Kelemina, kaplan v Sulcbachu 1 gld., gosp. dr. Jan. Pogačar, stolni prošt v Ljubljani 40 gld., skupaj 177 gld.

Vredništvo „Novic“ je prejelo: od gosp. Fr. Pelhana, fajmoštra v Kastelneru v Istri 5 gld., gospodov Goričnik in Ledenig, trgovca v Ljubljani 20 gold., po gosp. J. Kobilci iz Škofje Loke 63 gold. 60 kr. kot čisti donesek tombole čitalnične, — od gosp. Fr. Ks. Sovana starejega v Ljubljani 25 gld., od gosp. Valentina Bleiweisa na Dunaji 100 gold.

„Novice“ milo prosijo: dajte, dajte, ki niste še dali! Revščina je velika. Zdaj se nakupujejo semena žitna, krompir in fižol, in denarja je veliko potreba.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — V zbornici poslancev se je v ponedeljek začela razprava državnega proračuna za letošnje leto, ki bode, kakor pravijo, v enem tednu končana. 23. dne t. m. prestane menda državni zbor čez velikonočne praznike. — Kaj se bode iz gališke resolucije izkuhalo, se še nič prav ne vé; to pa je vendar gotovo, da dokončnega sklepa o njej v tej sesiji ne bode; gališki deželni zbor bode imel še zadnjo besedo in s tem si bodo ustavoverci odpustili odprta vrata. — Na Dalmatince pa že Fortuna v podobi Auerspergovega ministerstva siplje darove za ubogljivo glasovanje za zasilno volilno postavo; že letos se jim bode začela železnica zidati, Ljubiša pride za ces. in kr. generalkonsula v Albanijo, dr. Klaić je „hofrath“ itd. Škoda, da nam danes prostora manjka, na tanko popisati, kako so se sukali Dalmatinci dan pred glasovanjem in dan glasovanja, da bi videli, koliko so bili mož beseda. „Slov. Narod“ je po „Obzoru“ prinesel odlomek Danilove korespondence iz Beča, s ktero se Dalmatinci hočejo opravičiti. „Narod“, ki je popred po zasluženji udrihal po izneverniki, udriha zdaj po glasoviti svoji doslednosti po kranjskih poslancih! Iz otrobov, ki jih je vezal Danilo, si je veliki politikar „Narodov“ spekel pogačo. Čudno!